

STARÝ OBYVATEL

Starý obyvatel, litomyšlské gymnasium, opustilo budovu, která je hostila skoro tři sta let. Přesídlilo z historické půdy na novinu, ze sousedství starobyklých budov hory Olivetské na volnou výšinu s rozhledem do utěšeného, českého kraje a do — krásné budoucnosti.

Odchod do lepšího.

A přece se ještě ohlížíme, a ne lhostejně, po staré budově založené v žalostné době pobělohorské. Mihně se nám její minulost, latinská, německá a germanisující a pak v čas národního jitra otvírající se hřejivému světlu národního uvědomění.

Císařský orel, jenž před lety černal se na staré budově na jejích dveřích namalovaný, zmizel a s ním český lev namalovaný na druhých dveřích. Černý orel zmizel pak navždy, český lev, dříve, v čas poroby milá připomínka našeho státního práva, je sám a zůstane na novém domě a ne připomínkou, nýbrž skutečným znakem našeho obnoveného státu. V něm teď gymnasium bez pout a útisku, který dusíval českou školu, volné a vedené naším duchem. Vzpomínám těch, kteří v tom duchu působili i ve staré budově, a zdaru přeji pracovníkům v budově nové, jim a milému našemu studentstvu.

Starověcí kolonisté řečtí brávali z mateřského města oheň a nesli jej do nového domova. Nechť posvátný oheň lásky k osvětě a národu, kterýž oheň pod krovem staré budovy hořel často tlumen a plaše, nechť jasně, plamenitě plápolá v novém stánku!